

Bedømmelsen, desto vanskeligere maa det siges at være at danne sig en virkelig indgaaende Dom om Sagen. Det er jo klart, at naar disse Love først skulle henvises til Statsrevisionens Behandling, da vil der medgaa et Aar længere, inden Rigsdagens Dom derom falder. Naar Finantsudvalgene tidligere have udtalt sig mod det Omfang, som Efterbevillingerne i Aarenes Løb have faaet, da har det sølgelig kun den Betydning, at man overhovedet vilde virke Sit til, at denne Praxis blev anvendt saa lidt som muligt, og gjøre gjældende, at det maa være særdeles tvungende Motiver, som kunne begrunde det Berettigede i en ubevilget Afgifts Afholdelse. Man har tidligere flere Gange fundet, at saadanne Motiver savnedes, og man har i Aar udtrykt sin Anskuelse paa den Maade, at man denne Gang i større Omfang end tidligere har foreslaaet et betydeligt Antal af saadanne Efterbevillingsposter udstemte af Forslaget, og dermed altsaa henviste til Rigsdagens Afgjorelse ved Behandling af Statsrevisionens Indstilling. Derved tilkjendegives efter Udvalgets Opfattelse ikke, at man overhovedet ikke vilde have givet Bevilling i disse Tiemed, hvis Bevilling hertil var bleven søgt i Tide, og man ønsker heller ikke derved tilkjendegivet, at Rigsdagen derved har sagt sit endelige Ord, men man har kun villet tilkjendegive dette, at man har savnet tilstrækkelig Begrundelse for, at Ministeriene have afholdt disse Udgifter uden Bevilling, og altsaa i Tilid til forventet Efterbevilling. Saadanne Poster ere Forslagene under Nr. 3, 4, 5, 9, 11, 12, 50, 62, 63, 67, og 79. Naar ikke særlig Anledning dertil gives, tror jeg ikke at burde indlade mig paa en næiere Gjennemgaaen af Enkelthederne i disse Forslag. Herde Medlemmer ville af Ummærkningerne finde fornøden Veiledning til Bedømmelse af en Del af Forslagene, og jeg skal kun nævne Forslaget under Nr. 67. Det er stillet af Udvalget og gaar ud paa ikke at bevilge Nedsættelsen af Materialbeholdningens Værdi ved Orlogsværftet med et Beløb af 30,000 Kr. Denne Bevilling indeholder nemlig en Efterbevilling til Udførelse af „Feder Skrams“ Restauration. Vi have haft denne Sag for nu i Løbet af flere Aar, og Udgiften til dette Tiemed: Istandsættelsen af Pantserfregatten „Feder Skram“ er noget Aar for Aar i et mer og mer uventet Omfang. Ved Siden deraf har Istandsættelsen taget en saa usforholdsmæssig lang Tid, at man ikke skjønner rettere end, at Anvendelsen af Flaadens Dok i dette Tiemed i Løbet af Aaringer maa have virket i en særlig Grad hemmende paa Anvendelsen iøvrigt af Flaadens Dok. Forøvrigt har man uden nærmere at gaa ind paa en Kritik af dette Forhold henvist Sagen til Statsrevisionens næiere Undersøgelse, idet man maa antage, at adskillige andre Forhold ved Orlogsværftet staa i Forbindelse dermed, og mulig ogsaa kunne give Anledning til en saadan Under-

søgelse. Jeg skal nævne et Punkt endnu af disse Efterbevillinger, nemlig Forslaget under Nr. 79, som gaar ud paa en Efterbevilling til Beskrivelse af Udgifterne ved Kommissionen angaaende en Tilflugts- og Handelshavn i det nordlige Kattegat. Dette er en Foranstaltning, om hvilken vi ikke kunne skjønne Andet, end at den har en saadan Betydning baade i og for sig og med Hensyn til den Bevilling, den har udrævet, at man ikke kan finde det rigtigt, at Ministeriet har foretaget dette Skridt uden derom at have indhentet Rigsdagens Mening. Det ligger jo i Sagens Natur, at, naar der reises et saadant Spørgsmaal om Anlæg af en Nødhavn i Kattegat, omfatter det saa store og betydelige Interesser, at det vilde have været paa sin Plads, om der desangaaende forinden havde været ført en Forhandling med Rigsdagen. Foruden disse Efterbevillingsposter findes der en anden Klasse af Bevillingsposter, som ved selve Finantslovsforslaget i Fjor bleve negtede, men ikke desto mindre ere afholdte i Aarets Løb og nu søges efterbevillgede. Det maa jo være indlysende, at det Moment, at de ere afholdte, ikke kan være noget Motiv for Rigsdagen til at give en Bevilling, som er bleven negtet, da den blev søgt, inden Udgiften blev afholdt. Det vil altsaa være en Selvsølge, at Poster af denne Art ikke kunne finde Tilslutning nu, men maa henvises til en nærmere Prøvelse af de Motiver og Hensyn, som have foranlediget disse Udgifters Afholdelse, naar Statsrevisionen kommer til at behandle dem. Saadanne Poster ere Forslagene under Nr. 15, 23, 45 og 61. Endelig findes der ganske vist flere Bevillingsposter paa Forslaget, som have en saadan Karakter, at Udvalget ikke skjønner rettere, end at de burde have kunnet forudses. Sdet man ikke bestrider Hensigtsmæssigheden af selve disse Udgifters Afholdelse, maa man dog gjøre gjældende, at Nødvendigheden deraf maatte have været forudset, inden Finantslovsforslaget for indværende Aar 1877—78 var behandlet til Ende. Det er derfor ogsaa en Art Poster, som man for at tilkjendegive denne Opfattelse foreslaar at udstemme. Blandt disse findes der flere Punkter, som Udvalget ikke har ment forøvrigt at burde modsætte sig. Som et Exempel herpaa er fremdraget Forslaget under Nr. 25 om Udvidelse af Post- og Telegraflokaler ved Grenaa Station, idet det efter Udvalgets Mening er indlysende, at, da man vidste, at Randers- Grenaa-banen vilde blive aabnet i dette Finantsaar, maatte ogsaa en saadan Udgift have kunnet forudses. En Post som den, der staa omhandlet i Endringsforslagslisten Nr. 77 vedrørende Anbringelse af et nyt Varmer- og Ventilationsapparat i Liosforsikrings- og Forsørgelsesanstalten, er overhovedet af den Natur, at man ikke kan finde det rigtigt, at Bevilling dertil søges paa Tillægsbevilling, og man har derfor foranlediget Forslagets Doversøvelse paa næste Aars